

Evangelikus hírlevél

A BAKONYCSERNYEI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG KIADVÁNYA.

XVII. ÉVFOLYAM II. SZÁM. 2016. OKTÓBER

A TARTALOMBÓL

Az egyház jövőképe

Orgona felújítás

Súri hírek

Színes hírek gyülekezetünk életéből

Gundel Takács Gábor

A bakonycsernyei köztemető ravatalozójának átadási ünnepsége, 2016.10.12.

A beteljesedés országa

„Krisztus feltámad első zsengeként, azután eljövetelekor következnek azok, akik Krisztuséi. Azután jön a vég, amikor átadja az uralmat Istennek és Atyának, amikor eltöröl minden fejedelemséget, minden hatalmat és erőt. Mert addig kell uralkodnia, amíg lába alá nem veti valamennyi ellenségét.” (1Kor 15,23b-24)

Itt a földön kaptunk Istentől egy csodálatosan szép országot, ahol élhetünk, örülhetünk, szerethetünk, sírhatunk. Lehetünk akár szomorúak és komorak is. Mégis, amíg tart az életünk ennek a földi országnak a lakói vagyunk, és itt éljük át mindazt a megtapasztalást, amit életnek nevezünk. Az Úr leplet von szemünk elé, hogy ne láthassuk őt, hanem hinnünk kelljen benne. Abban a másik országban, amit mennyországnak

nevezünk, majd szemtől szembe láthatjuk az Istent. Ott majd a szemünkről le hull a lepel és az angyalokkal örök boldogságban szemlélhetjük azt, ami itt a földön csak hallásban és a hitben volt a miénk. Most azonban be kell csuknunk a szemünket, hogy csak az Úr Jézus vezessen bennünket.

Kérünk Urunk! Tedd áldottá a múlt időt, napjainkat és éveinket, az élők segítségét és a holtak emlékét. Áldj meg minden igaz emberi kapcsolatot, amelyek életünket gazdagítják, és minden értelmet meghaladó távlatot nyitnak meg előttünk. Tárd ki az életünk kapuját a beteljesedés országa felé, hogy hozzád hazataláljunk.

Szarka Éva

Köszöntöm az Olvasót!

Fogadják szeretettel jelen számunkat, melyben a közelmúlt gyülekezeti eseményeiről adunk hírt. A korábbiaktól eltérően csupán két gyülekezet eseményeiről tudósítunk, a bakonycsernyei és a súri gyülekezetekről. A nagyvelegi beszámolókat decemberi számunkban pótoljuk majd. Kérjük megértésüket.

Lapunkban olvashatnak az októberi eseményeinkről. A súri gyülekezet szeretetvendégséget tartott gyülekezeti házuk fennállásának 15. évfordulója alkalmából. Képes beszámolónk mellett közzétesszük az itt elhangzott előadást is, melynek címe: Az egyház jövője. E gondolatokat már a reformáció közelgő jubileumának jegyében is forgathatják szívükben. A bakonycsernyei orgona restaurálásának első üteme befejeződött. Megköszönve adományait, e felújítás kapcsán egyháztörténeti gondolatokat teszünk közzé. Végezetül, de korántsem utolsósorban munkatársaink nevében szeretnénk ezúton is szívből gratulálni szerkesztőtársunknak, Bence Győző nagyvelegi lelkésznek, Molnár Eszterrel kötött házasságához, melyet Isten ígéjének hallgatása után szép fogadalommal, és közös imádsággal pecsételték meg 2016 október 14-én a székesfehérvári evangélikus templomban. Is-
ten éltesse az ifjú párt!

Szarka István

Az egyház jövőképe

Az alábbi előadás a sári gyülekezet hálaadó ünnepségén hangzott el 2016. október 2-án.

Kedves Testvérek! Amikor Tisztelendő úr felkért a mai előadásra, őszintén mondom, annyira megörültem a közelgő találkozás lehetőségének, hogy meg sem néztem, mit vállalkozok el. Pedig lehettem volna óvatosabb is! Nem hiszem hogy, én lennék a legalkalmasabb az egyház jövőképeinek felvázolására. Arra pedig különösképpen nem vágyom, hogy a nagy gyakorlati teológiával foglalkozó tudósok és stratégiák közé kíváncsozzam. Az egészen bizonyos, hogy nem fogok tudni egy mindenütt működőképes receptet adni. Ilyen stratégiák születtek már egyházunkban is. Illetve megszülettek ezek kritikái is. De kérdezem csendesesen: Vajon mi változott mindezekről?

Mégis, amiről szólni szeretnék, az a következő:

1, Egyház. 2, Mi az egyház? 3, Hogyan értjük és használjuk e fogalmat? 4, Milyen az egyház ma? 5, Összegzésként két lehetséges utat mutatok meg. 6, Végül egy álmot vázlok fel arról, milyen lehetne ez az egyház.

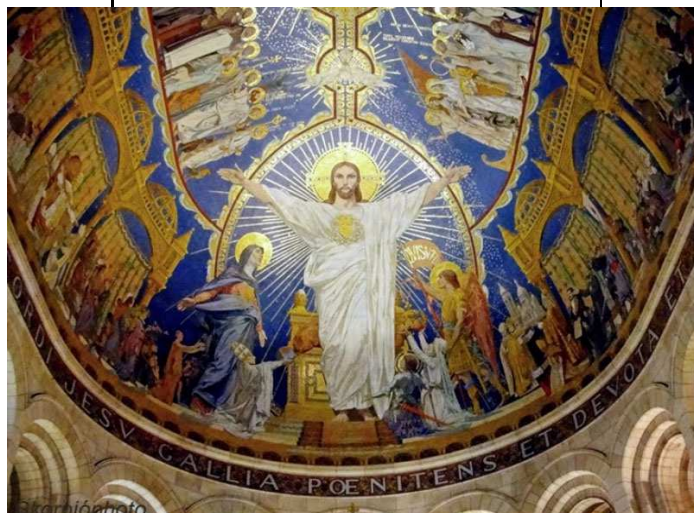
1. Az egyház. Egy fanyar angol vicc ezt mondja: Kérdezz meg 10 embert az egyházzal, és 10 különböző választ fogsz kapni. (Nehezen értem az angol humort, néha oly valóságosnak tűnik.)

Az eklészia a görög hívni (kaleo) igéből a görög ek igekötővel képzett főnév, amely kihívni össze-hívni jelentést hordoz. Az ókori Hellaszban, Athénben és más városállamokban is Eklészia névvel azt a Népgyűlést illették, amely a demokrácia legfőbb szerve volt. Ennek a népgyűlésnek tagja lehetett minden olyan szabad állampolgár, akit nem fosztottak meg szavazati jogától.

A Szentírásban az egyház. Az Isten által kiválasztottak közössége. A világból a Krisztus követésére elhívtak és összegyűjtöttek közössége. Az egyház jellemzően újszövetségi fogalom. **Az egyház nem emberi közösség,** Isten Szentlelke által összegyűjtöttek közössége. Lásd ApCsel 2-ben a pünködsi történet leírását. **Az egyház megszentelt közösség.** Az a közösség, amelyet Krisztus a víz fürdőjével, tehát a keresettséggel és az igéjével szenteli meg. (Ef 5,26) Az Újszövetségben 23 alkalommal fordul elő az egyház kifejezés. Jellemzően ebből 9 alkalommal az Efezusi levélben. Ezen belül leggyakrabban akkor, amikor Pál a házasságról beszél. A férfi és nő kapcsolata olyan, mint az Úr és népe közötti je-

gyesség. Amint az egyház engedelmeskedik Krisztusnak, úgy engedelmeskedjenek az asszonyok is férjüknek mindenben. (5,25) Nem véletlenül nevezzük az Efezusi levelet az egyház levelének. S ez így van még akkor is, ha Luther véleménye szerint e levél nem az egyszerű hívekhez szól. („...nicht eine predikt, für das Volk...” (1531. IX. 24.)

Az egyház magyar szó eredete a gör-lat. ecclesia szó megfelelője, és nem az unus, una, unum számnév alakja, hanem török eredetű, később keresztnévé vált vallási tartalmú szavaink közül igen fontos, azonos töre visszamenő szócsalád, melynek kiindulópontja az ed, id szó lehetett, és 'megszentelt, szent, tiszteletben álló' volt a jelentése. Ezt találjuk az egyház' szent hely, épület' – azaz 'templom' jelentésű – szóban, ez az előtagja az idnap' megszentelt nap' szóösszetételnek, ezt ma ünnep alakban használjuk. Ez a töve az 'ünnepel' jelentésű ül szónak, amely eredetileg üdl volt, és ezt találjuk az ünnepet ül kifejezésben, nem pedig, mint sokan hiszik, a jól ismert 'széken, földön stb. ül' igét. Valószínűleg ebbe a szócsaládba sorolható az üdül és vélhetően az üdvözül is. (Nyelv és Tudomány)

Szent Szív-bazilika, Párizs, Nagy Krisztus-mozaik Luc-Oliver Merson munkája 1900-1922,

2. Mi az egyház?

E pontnál az evangélikus teológusnak reflexszerűen beugrik az Ágostai Hitvallás ide vonatkozó meghatározása, mely azért reményeim szerint minden evangélikus hittestvérünk előtt is ismeretes. Idézem a hitvallás VII. az egyházzal szóló cikkelyét: „*Tanítják továbbá, hogy az anyaszentegyház minden időben megmarad. Az egyház a szentek gyülekezete, amelyben az evangéliumot tisztán tanítják és a szentségeket helyesen*

szolgáltatják ki. Az egyház valódi egységéhez elegendő, hogy egyetértés legyen az evangélium tanításában és a szentségek kiszolgáltatásában. De nem szükséges, hogy az emberi hagyományok, vagyis az emberi eredetű egyházi szokások mindenütt egyformák legyenek. Amint Pál mondja: Egy a hit, egy a keresztség, egy az Istene és Atyja mindeneknek. Ef 4,5-6”

A következő VIII. cikkelyben pedig megerősíti a korábban mondottakat: „Az egyház valóban a szentek és igazán hívők gyülekezete. De mivel ebben az életben sok képmutató és gonosz él közöttük keveredve, ezért a szentségekkel akkor is szabad élni, ha gonoszok szolgáltatják ki.” Melancthon természetesen ezt az utóbbi mondatot az észak-afrikai donatisták és kései követőik ellen fogalmazta meg. Donatus követői a Diocetianus császár által elkövetett utolsó nagy keresztyén-üldöztetés során elbukott, egyházi vezetőkről alkotott sommás véleményük szerint, ők az egyházi szolgálatra méltatlanná váltak. Szolgálatukat így nem fogadták el és nem tekintették érvényesnek. Miért említésre méltó mindez? Napjainkban is sok a hasonló hang. Nem kevés hittestvérünk szájából hallani: „nem járok templomba, mert az illető lelkész,

vagy presbiter, gyülekezeti tag méltatlan a szolgálatra, vagy a keresztyénségre. Elfogadom, részben igazuk van. Vallom, erkölcsi értelemben nem vagyunk szentek, ámde mégis szentek vagyunk a hit értelmében. **Mert Isten közelsége, igéje és szentségei, az őszintén megvallott vétkek, és Krisztus minden bűnt eltörölő áldozata szentté teszik a bűnöst a gyülekezetben.** Miképpen Luther tanította a megigazulásról: „az ember egyszerre igaz és bűnös”. Miként mindez a Római levél 7. fejezetéből szépen kiolvasható. „Mert amíg test szerint élünk, a bűnök törvény által szított szenvedélyei hatottak tagjainkban, amelyek a halálunk termettek gyümölcsöt. Most azon-

ban, miután meghaltunk annak a számára, ami fogva tartott minket, megszabadultunk a törvénytől, úgyhogy az új életben a Lélek szerint szolgálunk, nem pedig az Írás betűje szerint, mint a régiben.” (Róm 7,5-6) Ez teológiánk egyik központi kérdése. Vagy ennek kellene lennie! Luther szerint az Istentől kapott megigazulás valójában nem más, mint bírói ítélet. Ennek értelme abban áll, hogy Isten a bűnöst igaznak jelenti ki, vagyis nem számítja be bűnét. S ez ad jogot a bűnös, de megigazult embernek, hogy bemenjen az

örök életbe. **Isten ítélete teszi igazzá az embert. Nem saját cselekedetei (római kat. Felfogás) és nem saját túlhangsúlyozott hite, melyet oly gyakran önmaguk érdemének tekintenek a rajongó felekezetek.** Tehát úgy válunk igazzá, hogy Isten az ő bírói ítéletében Krisztus érdemeit számítja be nekünk. Ezért a megigazulás valójában rajtunk kívüli történet marad. Ezért sem a tetteimmel, sem a hatalmas hitemmel nem tettem semmit. Tehát ez a megigazulás létemben nem újított meg. Befelé bűnös maradtam, szolgálatomat kritizáló testvéremmel együtt! A lelkes bűnössége, tehát rossz indok a távolmaradásra! Ez csupán az illető tudatlanságát és önteltségét leplezi. Pontosan ezekért kellene eljönni a gyülekezetbe. Azért kellene részt vennie az egyház életében, mert Isten itt mossa tisztára a bűnöst a keresztségben, itt jelenti ki igaznak a bűnösöket, itt tanít, hogy megszentelt életben járjunk.

3. Hogyan értjük és használjuk az egyház fogalmát?

Amíg e lényeges alapokat nem fogadjuk el, semmit nem értünk meg abból, mi is valójában az egyház. Ezen alapok hiánya is jelzi a földön küzdő egyház bizonytalanságát. Heinz Zahrnt *Mire jó a keresztyénység?* című könyvében a következőket írja: „...aki ma az egyháztól kérdezi meg, mire jó a keresztyénység, csalódní fog; inkább elbizonytalanodik, mint megerősödik.” Ugyanis az egyház azért nem alkalmas egyértelmű választ adni e kérdésre, mivel a bizonytalanságok pontosan saját létének értelmezéséből fakadnak. Az egyház jelenlegi helyzetét a pszichoanalízisben használatos fogalommal lehetne jellemezni: *identitászarvar*. Figyeljük csak meg - folytatja Zahrnt -, milyen külső, sokszor egymásnak teljesen ellentétes elvárások irányulnak az egyházak felé. Jobbról és balról, politikai analógiát használva. Ilyeneket várnak el az egyháztól: „az egyház tanítsa hitre az embereket és vezesse őket az üdvösségre.” „Az egyháznak a morált kell védelmeznie, és a jó erkölcsről kell gondoskodni, hogy ez által segítse megtartani a fenntartható társadalmat.” Nem! Mondják mások, az egyház, ne konzerválja a régi rendet, hanem segítse lebontani azt. Megint mások az egyházat, mint szociológiai tényezőt méltatják. Az egyházi rituálék segítenek orvosolni a feszültségeket a társadalomban, a családok különféle krízisei során. (A legradikálisabb nézetek szerint az egyház majd egységfrontot teremt, amelyben majd apró sejtkepződéssel szépen, lassan felszámolja majd önmagát, felismervén azt, hogy az idő túllépett rajta.)

Mire jó az egyház, vagy mire is használjuk? Egy gyakorlati példa:

A minap kitévedtem a focipályára. A csapatnak éppen nem ment jól, mire tréfálkozva többen odaszóltak nekem, igazán intézhetnék valamit a főnökömnél. (Mintha csak az én főnököm volna!) Kis gondolkodás után, amikor még rosszabb lett a mérkőzés állása, így szóltam az emberekhez: Nézzék, nem hiszem, hogy éppen az én csendes imámra lenne figyelmes az Úristen az ilyen hangos, káromló bekiabálások között. A végeredmény magáért beszélt.

Mindenképpen beszélnünk kell még a konkurens mozgalmakról. Azokról a nem vallási mozgalmakról kell néhány mondatot szólnom, amelyek egyre jobban úgy viselkednek, úgy szerveződnek, mintha vallások lennének. Sportegyesületek, politikai pártok, civil mozgalmak. Ezek egy adott pillanatban úgy kezdenek el viselkedni, mintha vallások lennének. Csányi Vilmos akadémikus fogalmazott így: Az ember faji sajátága, hogy igen könnyen lehet indukálni benne az etnocentrikus szindrómát. Ez röviden abban áll, hogy az ember saját akarátát, egyéni érdekeit is az adott közösség érdekében aláveti a felsőbb akaratnak, hogy ezáltal a közösség ügye előbbre kerüljön. Még az állatvilágból hozott örökségünk, hogy a csoporton belülivel szemben védelmezők, ösztentartók vagyunk, míg a külső tényezőket sokkal könnyebben érezzük fenyegető erejűnek. A sportban a szurkolói körök, a zászlók, a rituálék, maga a szurkolás tömeglélményeiben számos a vallásos életre vonatkozó attitűd is megjelenik. A politika, függetlenül attól milyen irányultságú pártokról van szó, ugyancsak előszeretettel követeli meg szimpatizánsaitól a teljes behódolást. A csoport, egy felsőbb eszmére hivatkozva vélt vagy valós veszélyek okán, a közösség védelme érdekében, teljes önátadást megkívánva követeli a csatarendbe állást. A III. Birodalom nagygyűléseit is ilyen, szinte az egyházi liturgiával felérő koreográfiával konstruálták meg. 1936-ban a nürnbergi Birodalmi Pártnapok Területe (Reichsparteitagsgelände) fölé fényből építettek dómot. Rendkívül veszélyesnek érzem azt, amikor egy egyház úgy kezd el viselkedni, mint egy politikai párt, vagy egy sportegyesület, de azt hasonlóan aggasztónak vélem, amikor egyik vagy másik politikai formáció az üdvösség földi ígéretével fölépve teljes behódolást követel magának.

4. Milyen az egyház ma?

E pont esetében már szeretnék kicsit közelebbi a hazai vizek felé. Jobbára nem a világ-egyházról és az egyházzal úgy általánosan szólnék, hanem inkább arról, milyennek látom a mi gyülekezeteinket. Nincs túl jó hír. Ránk is jellemző a most hallott identitászarvar. Ez azért történhet meg, mert az

egyház középpontjában álló tanítás kiüresedik. Elveszíti jelentőségét. (v.ö.: Douglass: *Új reformáció könyve*) Kimondom világosan, amikor az egyházban nem az egyház Ura az úr, mindig számolnunk kell az identitászarvar következményeivel. Ha nem Jézus Krisztus evangéliuma az irányadó a legfontosabb! Így, miután a középpont elhalványodik, akkor a keretek, a külső formák még egy ideig segítik az egyház külső lényegének megőrzését, de valójában már nem lesz az a növekedésre, dinamikus erőre képes közösség. Gyülekezeteink 95 %-át ilyen közösségnek látom. Az ilyen helyzetekben folytatnak vére menő vitákat liturgikus öltözködésről, régi vagy új liturgia gyakorlásáról és bevezetéséről, stb. Látásom szerint mindezek olyan tünetek, melyek jelzik, meggyengült a lényeg!

Hogyan jöhetünk ki ebből a helyzetből? Válaszként megint itt van egy történet. E héten egyetlen mondatért 5-ös értékelést adtam az egyik fiúcskának. Az egyébként nagyon eleven fiú, lelkes jelentkezése után elhangzó mondata így hangzott: **Ha bocsánatot kérünk, Isten megbocsát!** Talán kicsit furcsállják és kérdik: Ez a suta mondatocska miért érdemelt ilyen kitüntető érdemjegyet? Azért a tartalomért, amit e mondat hordoz! Tapasztalataim szerint világunk és benne egyházunk legnagyobb baját pontosan az adja, hogy nem hangoznak el benne az ilyen egyszerű és őszinte mondatok. Nincs igazi bűnbánatunk.

Blasie Pascal francia filozófus, matematikus, írja *Gondolatok* című művében: „Csak háromféle ember van e világon: az egyik megtalálta Istent és tiszta szívvel szolgálja; a másik minden igyekezetével keresi, de nem találja meg; végül a többi, aki úgy él, hogy nem keresi és nem is találta meg. Az első értelmesek és boldogok, a közbülsők értelmesek és boldogtalanok, a legutóbbiak balgák és boldogtalanok.” (Blasie Pascal *Gondolatok*)

Nem kell komoly szociológiai tanulmányokat végigolvasni, elég, ha körülnézünk magunk körül a világban. Megnézzük az emberek arcát a buszon, az orvosi vagy hivatali várótermekben. Nem sok boldog embert látunk magunk körül. Ennek okát éppen saját balgaságunkban, és dölyfös önteltségünkben látom. Önmagunkat például nem a természet részeként értelmezzük, hanem a természet fölött álló lényeknek. Akik kedvükre formálhatják földünk arculatát, kényünkre - kedvükre használhatjuk a föld ásványkincseit, természeti adottságait, sőt a velünk együtt létező élőlényeket is. Miközben önmagunkat értelmes embernek, homo sapiens-nek tartjuk, a legostobábbak és a legbol-

dogtalanabbak vagyunk valamennyi élőlény közül a világban. Mert valamiképpen elszakadtunk a valóság helyes érzékelésétől.

Ez az elszakadt valóságérzékelés jellemző legtöbb egyháztagunkra is.

Meggyőződéseim szerint, amikor a keresztség evangéliumának titka feltárul előttünk, akkor Isten szeretetének gyógyító közelsége harmóniába hoz önmagammal éppen úgy, mint a teremtettséggel. Botladozó Krisztus követésünkkel, úgy igyekszünk belesimulni Isten akarataiba, világának rendjébe, hogy mindeközben közelebb kerülünk embertársainkhoz.

S mindezt azért említem itt, hogy nyomatékossítsam meggyőződésemet: **Egyház ott van, ahol nem a történeti Jézust, a vallásalapító tanítót, nem is a szociális forradalmárt képviselik, hanem ott van, ahol a Megfeszített Krisztust hirdetik.** Jézust, a Krisztust. Amíg ebben az alapkérdésben nem tudunk egyezségekre jutni, addig teret nyernak az egyházon belüli pótcselekvések. Régi ösvényeket próbálunk járni, melyet már rég fölvert a gyom. Megalomán intézményalapítási mámor lesz úrrá rajtunk. Rendezvényszervezők és művelődésszervezők leszünk. A gyülekezeti élettől elszakadó szociális tevékenységünk messze hangsúlyosabb lesz gyülekezeteink elesett állapotainál. Ilyen esetben jól szervezett civil közösségekkel futunk versenyt az emberekért. A portéka, az egyetlen kincs meg, amit ránk bízott az Úristen mindeközben ott lapul valahol elfeledve, a porlepte polcainkon. **„Te örök égi evangéliom, te magas égi hatalom,” erőd fuwallma nem száll senkire, mert néped adós maradt vele a világnak!**

S mindeközben a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését. Róm 8 Az evangélium hirdetésével adós lelkipásztorok, gyülekezeti előljárók, családfők azután csodálkozva nézik, mi történik körülöttük a világban. S mivel adósak vagyunk Krisztussal, hiányoznak a krisztusi tettek és a krisztusi lelkiület. Idézek egy múlt heti híradásból az evangélikus élet hírportálról.

„Minden évben Sztello Gábor születésének évfordulójához (szeptember 25) közeli napon tartják a diakónia napját, amikor a Magyarországi Evangélikus Egyház szeretetszolgálatában dolgozókat, illetve a támogatókat is megjutalmazták. Idén a Deák téri evangélikus templomban megrendezett ünnepségen az év szponzora díjat egy koszovói származású albán pék, Gjelladin Muhadri vehette át Fabiny Tamás és Szemerei János püspököktől, az egybegyűltektől tapsának kíséretében.”

Az albán pék Koszovóból érkezett, immár hetedik éve minden nap pékárut és süteményeket ajánl fel a Tessedik Sámuel Evangélikus Szeretetszolgálat lakói számára. Na-

ponta 25-28 kisgyerek tud vinni uzsonnát az iskolába. Szüleikkel együtt átlagosan naponként 40 főt segít ezzel. Gjelladin muszlim hívőként segíti a szeretetszolgálat munkáját. Családos emberként számára sokat jelent a családi kötelék, a hazájából ezt a fontos értéket is magával hozta. (evangelikus.hu/megerteni-afelebarat-szeretetet)

5. Milyen gyülekezetekről álmodom?

Először is olyanról, amelyikben helye van mindenkinek, aki elfogadja, hogy Isten kegyelemére szoruló bűnös ember, akit tisztára mos a keresztsen kiontott ártatlan vér. Olyan gyülekezeti közösségekről álmodom, ahol ez nem egy a nehezen megemészthető kötelező dogmák közül, hanem élet és valóság. Ahol a Krisztussal megélt misztikus kapcsolatot a mindennapok öröme és erőforrásaivá válnak.

Összefoglalás

Hallottuk, az egyház nem emberi intézmény, hanem Isten Szentlelke által elhívottak közössége. Azok közössége, akik Krisztusban megkapták bűneik bocsánatát. Egyszerre igazak és bűnösök közössége, akiket Isten igaznak nyilvánított a Krisztus Jézusban. Ezért az egyház megmaradása semmiképpen nem emberi tényezőkön fog múlni. Még akkor sem, ha nagy, történelmi léptékű változások idejét éljük. Ezért a keresztyén egyház jövőjéről gondolkodva, röviden szeretnék szólni arról, amit ma migráció névvel illetünk, mert ez befolyásolni fogja jövőnket.

Sokféleképpen lehet magyarázni azt, ami napjainkban három kontinenst is érintve zajlik. Érdekközösségek háborúja, melytől sok ember szenved. Éghajlatváltozás, vízhiány, éhínség okozta népvándorlás. Ezek mind-mind okai a történelmeknek. Ámde hívő emberként ugye nem gondolja senki sem azt, hogy mindezek nem az Úristen tudtával történnek? Nemrég egy bölcs püspök arról nyilatkozott, hogy az Úristen maga kezdte el metszeni nyugati egyházának szőlőtökéjét. S amikor abból évszázados karok hullanak le a mélybe, az bizony nagyon fájdalmas látvány. Azt azonban mindenki tudja, hogy termőre csak akkor fordul a szőlőtő, ha azokat a vesszőket, karokat, amelyek már nem teremnek, levágják, megtisztítják. Látásom szerint azok a közösségek el fognak tűnni, amelyek nem termik a Krisztusban való hit gyümölcseit.

Aki ismeri a történelmet, tudja, hogy a népvándorlásokat eddig még senkinek sem sikerült megállítani. Még a rómaiaknak sem. Látjuk, hogy az életükért küzdő, a jobb lét reményében elinduló tömegeknek semmi sem drága. Ázsia és főleg Afrika viszont kiapadhatatlan forrása marad a migrációnak. Hosszabb távon úgy érzem, hogy be kell

rendezkednünk a kisebbségi létre. Azok a gyülekezetek, amelyeknek tagjai nem végeznek missziót, lelki jellegű gyülekezeti szolgálatokat el fognak tűnni. Meg kell barátokoznunk a gondolattal, hogy a nem túl távoli jövőben más vallású népekkel fogunk együtt, vagy egymás mellett élni. Sok bölcsességet fog mindez kívánni azoktól, akik megmaradnak a Krisztuskövetés keskeny útján. Lassan be kell rendezkedni az állami támogatások csökkenésére. A gyülekezeteknek többé már nem egy erősen közönyös társadalomban kell végeznie szolgálatát, hanem sok esetben inkább egyre ellenségeskedőbb viszonyok között. Miután állami pénzeket szépen felújított templomainkat kihasználatlanság okán mecsetekké alakították át, közösségeink ismét visszahúzódnak a családi otthonokba. Kis konyhákba, szobákban gyűlnek össze, hogy naponként olvassák a Szentírást, kitartóan együtt legyenek az imádkozásban, és a kenyér megtörésében, az úrvacsorában. Kicsinységükben és elcsétségükben ismét só és világosság, hegyen épült város lesznek, akikben az Úr gyönyörködik, és dicsősége meglátszik rajtuk.

Lehet ez is egy forгатókönyv. De Isten kegyelméből, másként is történhet mindez. Lehet, hogy észhez térünk. Pontosabban fogalmazva megtérünk, 180 fokos fordulatot hajtunk végre, mivel az Úr megajándékoz bennünket a józanság, a tisztán látás lelkével. Bűnbánatot tartunk, és elkezdjük keresni az Úr útjait. S mindezek után megtörténhet velünk, hogy fiainknak Istenre néző reménységgel szívükben újból házasodni támad kedvük. Leányaink pedig megajándékoznak bennünket sok-sok unokával. Gyermekek kacaja fogja betölteni az utcákat és tereket, és mi érteni fogjuk nyelvüket.

Az Úr kezében vagyunk!

Milyen csodálatos az Úristen hatalma! Az 1500-as években Európát veszélyeztető hatalmas Oszmán Birodalom ellen egyetlen szegény ámbár nagyon okos és erős hitű szerzetest állított. Luther Márton, aki imádkozott Európáért és igehirdetéseivel újra odavezette az embereket Krisztushoz. Azután követői akadtak és megújult az egész Nyugat! Márton testvér követői és ellenfelei is újragondolták és megerősítették a Krisztushoz fűződő kapcsolatukat. Azoknak, akik már elfeledték a vele való élet örömeit, és még kérdezni sem tudnak róla, akik ismerik és hiszik, Krisztus békességét el kell mondaniuk a jó hírt, az evangéliumot. Krisztus nemcsak beszélt az embertárs szeretetéről, hanem annak legnagyobb példáját adta számunkra: feláldozta magát az üdvösségünkért. Aki ezt elfogadja, békességben él Istennel és biztos jövője lesz.

Szarka István

Orgona felújítás

Amint arról már korábbi számunkban hírt adtunk, gyülekezetünk presbitériuma célul tűzte ki műemlék orgonánk felújítását. Mivel különösen védett hangszerről van szó, ezért a felújítás megkezdése előtt restaurálási tervet készítettünk, amelyre Dr. Kormos Gyula orgonaszakértőt, a Magyarországi Evangélikus Egyház Műemlékorgona Felügyelet vezetőjét kértük fel. A restaurálási terv 2015-ben készült el. A terv szerint két ütemben célszerű és szükséges felújítani orgonánkat. Az első ütemben a nyikorgó és elöregedett bőrozós fúvószerkezetet kívántuk helyreállítani. 2015-ben sikeres pályázatot nyújtottunk be az országos egyház Zenei Bizottságához az első ütem támogatására, melyben 480 000 Ft-ot nyertünk el. Örömmel jelentem, hogy hála a gyülekezetben elindult közadakozásnak, a hiányzó összeg is rendelkezésünkre állt, ezért a szeptember 25-én megrendezett aranykonfirmációi jubileumon már az új, csendes üzemű motorral, restaurált fúvószerkezettel dicsérhettük egyházunk Urát.

A Bakonycsérnyei Evangélikusok közösségi oldalán közzétett híradásban ígértem, hogy helyi egyháztörténeti érdekességekkel is tudok szolgálni a felújítás kapcsán. Most ennek az ígéretnek teszek eleget. Idézek Dr. Kormos Gyula szakértő restaurálási tervéből: „Első kőtemplomunk 1785-86 között épült fel, s 1786. május 21-én Hrabovszky Sámuel dunántúli szuperintendens szentelte fel. Jóllehet az 1786-ban megtartott egyházlátogatási jegyzőkönyv még nem említi orgonát, annyi azonban bizonyos, hogy 1787-ben már volt orgonistájuk a tanító személyében. Így tehát a kis orgona beszerzését 1786 október és 1787. március 7. közé kell helyeznünk.

Ez az első hangszer egy 5 regiszteres kis pozitív volt, mint ahogy a soron következő egyházlátogatás említi (1815).” (Kormos

Gyula: A bakonycsérnyei evangélikus templom Sasko-orgonájának restaurálási terve, 2.o.) Sajnos e hangszerről semmilyen adat nem maradt fenn, de hogy elképzelhessük illusztrációként egy korabeli kis pozitív képét beillesztettünk írásunkba. „Az orgona készítője, a jelenlegi fúvó hátsó füllungjának belsőjén talált felirat szerint – ha hihetünk az utólagos feljegyzésnek – Reichman Ferenc morvai orgonaépítő lehetett.” (u.o.:3.o.) Ez a hátsó, kis levehető tábla (füllung) további érdekességeket is rejt magában. Ezekről hamarosan még szó lesz. 1810. január 14-én erős földrengés ráta meg a környéket, amelynek középpontja Mór volt, a Vértes és a Bakony hegységek találkozásának medencéjében. A templomba 6000 Ft kár keletkezett, de az orgona nem sérült meg.

A kicsi pozitív azonban kicsinek bizonyult a növekvő gyülekezet énekének kíséretéhez, így 1824-ben a komáromi Reinhart orgonaépítővel 2500 Ft-ért készítették egy nagyobb, 11 regiszteres, feltehetően pedállal is ellátott orgonát. A második nagy elemi csapás 1862-ben tűzvész formájában érte a fal egy részét, amikor a harangok megolvadtak, az orgona egy része leégett.” (u.o.)

Most térek vissza a már említett füllung feliratára. A levehető kis tábla további felirata szerint az orgona egyes részeinek kimentését is megkezdték az égő templomból. A feliratok sajnos egyre kevésbé olvasható módon, de megemlékeznek azokról a családfejről, akik a templom értékeit, közöttük az orgona részeit mentették. Egy pillanatra csendesedjünk csak el, s gondoljunk rá, miközben égett a házuk, saját és rokonságuk vagyona, ők közben Isten házának értékeit mentették. Nos, ez az a hit, amelyről Krisztus Urunk apostola, János is megemlékezik Isten Szentlelke által és ezt mondja róla: Mert aki Istentől született, az legyőzi a világot, és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk. 1Ján 5,4 A Krisztus keresztiének áldozata, az ő követőiben magától értetődő módon meghozza a kívánt jó gyümölcsöket. A károk szüntetésével lassan lehetőség nyílt egy új orgona megépítésére, mellyel a jó hírű Sasko Márton felvidéki orgonaépítő mestert bízta meg gyülekezetünk akkori vezetése. Márton mester 1867-

ben egy egymanuális (játékosasztalos) 12 regiszteres orgonát épített 4680 Ft-ért a karzaton. A gyülekezet utolsó tartozását 100 Ft értékben 1886 novemberében egyenlítette ki. A hangszer hátlapjára feljegyzett írások tanúsága szerint őseink nagy becsben tartották orgonánkat, ezért nem kevés anyagi áldozatokat hozva, 30-40-60 évente nagyobb felújításokat eszközöltek rajta. Ennek köszönhetően maradt meg mindmáig viszonylagos jó állapotában.

Szót kell ejtenünk még a Nagy Háborúról is. Az orgona homlokzatán lévő ón sípsort hadi célokra foglalták le. Ezt az eltelt 100 esztendő alatt sem sikerült pótolni. Amennyiben anyagi eszközeinket sikerül úgy csoportosítani szeretnénk ezt is pótolni. A korábbi számokból is kitűnt, a hangszerek királynőjének nevezett orgona építése, javítása minden korban fejedelmi összegeket emésztett fel és ez azóta sem változott.

Hálásan megköszönve eddigi támogatásait, befejezésül szeretném tájékoztatni gyülekezetünk tagjait és minden orgonamuzsikát kedvelő polgártársunkat, hogy az orgona felújítás első üteme befejeződött. Összege 1 500 000 Ft volt. A második ütem várhatóan 3 500 000 Ft-ba fog kerülni. Az ónsípok visszaállítása további 1 000 000 Ft-ba kerülne.

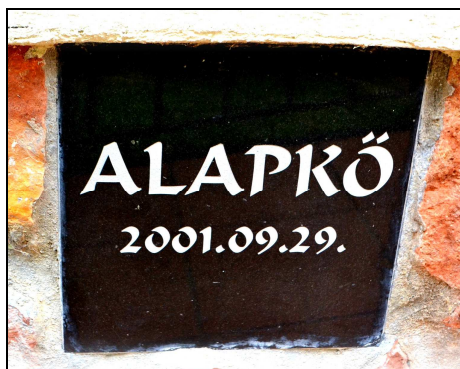

A felújítás során az ipari műemléknek számító, ma is kiválóan működő Ganz villanymotor is nyugállományba vonul, de eredeti helyén megőrizzük, csendesebb, kisebb berendezéssel pótoltuk.

Szarka István

Súri hírek

Hálaadó délután Súron

Áldott ünneplésre hívgattak október első vasárnapjának délutánján a harangok a sári templomba. Hálaadó alkalmat tartottunk, melynek apropóját az adta, hogy a Gyülekezeti Házunk alapköve 15 éve került a helyére. Ennek az egykori eseménynek egy fekete márványtábla állít emléket, amely az épület mai kialakításából adódóan nincsen túl feltűnő helyen. Az óvatlan látogató könnyen el is tud sétálni a szép emlékeztető mellett, mely nem hivalkodik, csak csendesen bizonyosságot tesz az építkezés kezdetéről.

Életünkben mi is hajlamosak vagyunk ugyanígy figyelmen kívül elhagyni mindazokat a dolgokat, melyekért hálát adhatnánk az Úrnak. A jót köny-

nyen vesszük természetesnek és megszokjuk hamar, egy idő után már fel sem tűnik – nemhogy megköszönjük azt Mennyei Atyánknak. A szép évforduló mellett tehát erről is szólt az ünnepünk, hogy figyelmünket az ajándékozó Istenre terelje, akinek ezer és ezer dologért adhatunk hálát.

Az ünnepségen először Molnár István felügyelő köszöntötte az egybegyűlteket, majd felidézte a Gyülekezeti Ház építésének történetét. Ezután Nagy Gábor, helyi lelkész a gyülekezet nevében köszöntötte mindazokat, akik egykor komoly részt vállaltak a ház építésében és a közösség szolgálatában.

Vendégünk volt egyházmegyénk eszperese, Szarka István, aki előadásában a gyülekezet mibenlétéről és jövőképéről beszélt.

Az ünnepség zárásaként pedig egyházkerületünk nyugalmazott püspöke, Ittész János hirdette az ígét 1 Mózes 32,10-11 alapján: **Jákob azután így imádkozott: „Ó, atyámnak, Ábrahámnak Istene és atyámnak, Izsáknak Istene, (...) Múltatlan vagyok mindarra a hűségre és szeretetre, amiben szolgádat részesítetted.”**

Igehirdetésében kiemelte, hogy a földön küzdő egyház közösségében kell megtanulni azt a himnuszot, amit majd egykor az üdvözültek seregében énekelhetünk. Hangsúlyozta, hogy az Istennek való hitből fakadó és alázatos hálaadás körülölel, harcra hív és majd a mennyi célba juttat.

Az ünnepség után vendégség várta a résztvevőket, a Gyülekezeti Házban. Abban az épületben, mely immár 15 éve szolgálja a sári evangélikusokat és minden betérő vendéget. Istennek legyen érte hála!

Hittantábor

Az idei évben második alkalommal tartottuk meg gyülekezetünk hittanos táborát a Talantum Táborát.

A július 25-29. között tartott rendezvény témája a csodák voltak, melyekből rögtön az első napokban mi is részesülhettünk. Ezeket örökíti meg a táborvezető hétfői és keddi Facebook bejegyzése, melyeket az alábbiakban idézünk:

„2016. július 25. hétfő – Istennek hála ma reggel megkezdődött a hittantáborunk. A heti témánk Csodák a Bibliában, melynek során Jézus csodatételeit tanulmányozzuk. A mai délelőttön Péter elhívása volt a témánk, melyben Megváltónk azzal mutatta meg isteni hatalmát, hogy az addig sikertelen halászok hálóját roskadásig töltötte hallal. Az előadás közben kaptam az Úrtól ezt a gondolatot a csoda meghatározásaként: a csoda olyan dolog, amit az ember nem tud megtenni.

Erre mindjárt bizonyosságot is kaptunk: a templomi alkalom alatt ugyanis hatalmas zápor zúdult a falura – az utak is, az udvarunk is úszott a hosszan tartó, kiadós esőben. Mondhatni, bennragadtunk a templomban, de ez nem rabság, inkább menedék volt. Kint csattogtak a villámok, zúgott az ár, de mi teljes biztonsággal énekeltek: Ó, mily csodálatos, ha arra gondolok, Jézus szeret engem.

Az alkalmat imádsággal zártuk, melyben azért könyörögtünk, hogy délutánra álljon el az eső, mivel akkorra szabadtéri programokat terveztünk. Az áment elhangzott, de az eső tovább szakadt. A program folytatódott, ebéd után pedig, amikor indultunk az íjászatra és gyertyát mártani, szinte percre pontosan az Úr

elzárta az égi csapokat, továbbküldte a felhőket, és nemsokára már jól eső, izasztó napsütésben lehetett részünk.

Beleremegek Isten nagyságába és szeretetébe, amikor ezt a nagy csodát így a nap végén átgondolom, és bizonyosságot teszek róla. Ennél jobban senki nem taníthatta volna meg ma nekünk, mi is az a csoda. Áldott legyen az ÚR neve! ...és ma még csak hétfő van :)

2016. július 26. kedd – A keddi napon tanultunk az alázatról, miszerint Jézus nem azért tette a csodáit, hogy földi királlyá válasszák. Ahogy egy táboros megfogalmazta: nem akart csillibilli trónterembe ülni, hanem Istenre akart mutatni.

Az alázathoz jó lecke volt a reggeli tornán a feladat, amikor 4-5 gyermek, kisebbek, nagyobbak összekapaszkodva futottak egy pályán. Nem volt szabad elengedni egymás kezét, a nagynak és a gyorsnak a legkisebbhez kellett igazodnia. A bibliai történet az ötezer ember megvendéglése volt, amikor Jézus kezében az 5 kenyér és a 2 hal gomba módra megszapordott, és így mindenki jóllakott. Test is, lélek is megelégtetést talál az Úrnál. Apropos gomba! A délutáni erdei sétán Molnárné Sógorka Vera vezetésével felfedeztük a környék erdeiben megtalálható szép és érdekes gombákat is.

A nap végére maradt a mai időjárás csoda. Véget ért a program, az utolsó segítő is hazament, éppen zártam be a Gyülekezeti Házat, mikor eleredt az eső. Nem előbb, nem később, nem akkor, amikor az erdőben sétáltunk, hanem csak mikorra mindennel végeztünk. Di-csőség az Úrnak! - újra.”

A további napokon tanultunk még arról a történetről, amikor Péter a vízen járt. Így érthettük meg, hogy Jézusra figyelve, neki engedelmes életben mi is csodákat tapasztalhatunk meg, átélhetjük Isten természetfeletti erejét. Csütörtökön pedig Jézus legfontosabb csodája került elénk: a húsvéti feltámadása. Óáltala már nekünk sem kell félni az elmúlástól, hiszen bizonyosságunk lehet felő-

le, hogy nem a sír sötétje jelenti életünk végét.

A tábor zárásaként aztán pénteken egy buszos kirándulásra indultunk, melynek célpontja a Balaton volt. Dél előtt felke-restük Salföld község határában a Pálos kolostor romjait, mely évszázadok hitéről tett bizonyosságot. Délután pedig strandolás következett a kifogástalan nyári időben.

Köszönet minden résztvevőnek, segítőnek, támogatóinknak, de elsősorban és mindenek felett, a Csodák Atyjának, Mindenható Istenünknek!

Baba-Mama Kör

Mindig nagy öröm és a háladás forrása, amikor egy új élet érkezik a családba. Az édesanyák azonban ebben az időszakban könnyen el tudnak szigetelődni gyermekükkel együtt az otthon töltött hétköznapiak során, mikor a család többi tagja munkában, vagy iskolában van. Ebben a helyzetben szeretnénk segítséget nyújtani alábbi kezdeményezésünkkel.

Idén őszől ugyanis új alkalommal várjuk a kismamákat és kisgyermekes anyukákat a gyülekezetünkben. A Baba-Mama Kör összejövetelein szeretnénk közösséget teremteni édesanyák és kisgyermekek számára. Zenei kíséret mellett tanulunk dalokat, mondókákat, ölbeli játékokat a csöppségek legnagyobb örömeire. Minden kis vers és ének erősítheti az anya-gyermek kapcsolatot és meghitt, játékos perceket hozhat a hétköznapiakba. Az alkalmakon továbbá jut idő a felnőtteknek egymással is beszélgetni. Előkerülnek ilyenkor az anyaság, a család és a gyermeknevelés kérdései is – mindezt úgy, hogy közben Isten Igéjére is figyelünk.

Az alkalom vezetője a helyi gyülekezet lelkészének felesége, Nagy-Rumy Mariann, aki maga is édesanya. Örömek és nehézségek, tapasztalatok és kérdések megosztására is lehetőség van, ebben a baráti, kedves légkörben. Minden érdeklődőt szeretettel várunk szerdánként 9:30-tól a Gyülekezeti Házban!

Nagy Gábor

EGYHÁZMEGYEI FOCIKUPA

Sok szeretettel hívunk és várunk minden korábbi és újonnan nevező gyülekezeti focicsapatot az idei Egyházmegyei Focikupánkra.

Helyszín:

Bakonyszombathely, Benedek Elek Általános Iskola Tornaterme
Időpont: 2016. november 12. szombat

Program:

Nyitó áhítat: 8:00 – Evangélikus Templom.
Kezdőrágás: kb. 9:00
Ebéd: 12:00 - 13:00 folyamatosan
Eredményhirdetés: kb. 15:30

Kérünk minden csapatot, hogy már a nyitóáhítatra érkezzen meg, hogy Isten Igéjével és közös imádsággal kezdhessük el a napot. Minden kedves vendégünket meleg ebéddel várjuk.

Jelentkezésről:

A jelentkezési határidő: 2016. november 6. (Ekkor lesz a csoportok sorsolása, így későbbi jelentkezést nem tudunk elfogadni.)

Jelentkezés:

gabor.nagy@lutheran.hu email címen.

Nevezési díj: 3.000 Ft / csapat – legkésőbb a helyszínen fizetendő.

Jelentkezésnél kérjük megadni: a csapat nevét, egy kapcsolattartó elérhetőségét, a csapattagok nevét és életkorát, illetve, hogy igazolt játékos-e valamilyen csapatban. A torna elsősorban amatőr játékosoknak szól, akik valamelyik evangélikus gyülekezethez kapcsolódnak. Csapatonként maximum. 1 fő lehet felnőtt csapatban hivatalosan igazolt játékos. Csapatlétszám: legfeljebb 8 fő, várhatóan 4+1 fős csapatok játszanak egyszerre.

Bármilyen kérdésre, kérésre szívesen válaszolok.

Nagy Gábor

Színes hírek gyülekezetünk életéből

Aranykonfirmáció

Szeptember 25-én köszöntöttük a jubiláló 60 és 50 évvel ezelőtt konfirmálkodott testvéreinket. A találkozó 9 órától kezdődött a gyülekezeti teremben, ahol a megterített asztal mellett lehetőség nyílt a találkozásra és a testvéri beszélgetésre.

„Az ünnepi istentiszteleten Szarka István esperes úr Anthony de Mello író története kapcsán prédikációjában kifejtette, hogy mindannyiunk élete az a mag, amelyet Isten ültetett el bennünk.

Gyermekek és ifjú korában senki sem kap előre meghatározott sorsot. Mindenki előtt nyitva áll a lehetőség ahhoz, hogy boldog és kiegyensúlyozott életet éljen. Milyen tanulságos is abba belegondolnunk, hogy mennyire különbözők voltak is egy fiatal ifjú lehetőségei akkor, amikor Önök voltak fiatalok! Mennyire más és más volt a légkör 1956 tavaszán, majd tíz évvel azután 1966-ban és mennyire különböző a mostani életünk. Életkörülményeink gyorsan átalakulnak. Hitem szerint a magok viszont ugyan azok voltak akkor is. Az Úristen ott állt akkor is az ő boltjában, az egyházban és kínálta az ő portékáját. Azokat a magokat, amelyekből ha szorgalmasan gyűjtögettünk, s amelyeket később elvetettünk, akkor azok egészen biztosan meghozták a terméseiket. Akár a békességet, akár az egészséget, akár a szeretetet, akár a nyugalmat, tisztességet és a megélhetési lehetőségeit.”

Égészen bizonyos, hogy mindenkinek mások és mások voltak a külső körülményei, más volt az a talaj, amelybe elhullottak azok a magok. S az egymással folytatott beszélgetésekből az biztosan kivilágolt már kinek könnyebb, kinek nehezebb sorsa volt az elmúlt évtizedek során.

Ámde a jó magok mindenütt ugyanazt a jót teremték! Kinek többet, kinek kevesebbet. Kinek könnyebb munkával, másoknak meg keservesebben. De a jó mag, mindig jó gyümölcsöt terem!

Most a személyes találkozások örömein túl, ezekért a kikelt magokért adhatnak hálát a mindenható Úristennek. Amikor hamarosan újra felidézik az első úrvacsoravétel emlékét, eszünkbe juthat, hogy a Krisztussal való találkozásnak ez a nagyon személyes és nagyon bensőséges módja nem más, mint hálaadással való örvendezés.

Reformációi emlékfutás

„Mert a reformáció megmozgat” mottóval evangélikus futóversenyt rendezett a Csákvári Evangélikus Egyházközség. A reformáció értékeit több figyelemfelkeltő megmozdulással teszi láthatóvá egyházunk. Két éve alakult egy közösségi oldalon szerveződő csoport, melynek tagjai elhatározták, hogy 2017. október 31-ig egyénileg, vagy csoportban lefutnak 1517 kilométert. A rendezvény fő szervezői közül sokan e csoport aktív futói. A kezdeményezés mellé állt az Emberi Erőforrás Minisztériuma, s így sikeres rendezvényt zártunk.

A csákvári kastély parkjában, megrendezett versenyen Bakonycsernyét, 14 diák, egy felnőtt képviselte. A 15 induló közül, két arany, három ezüst és egy bronzminősítést szerezve hatan állhattak fel a dobogóra. Köszönjük a szervezést. Arany: Sági Hanna, Jónás Patrik, ezüst: Plank Cintia, Szkok Máté, Nyevrikel Lajos, bronz: Nagy Ramóna. Szeretettel gratulálunk. Köszönjük a bakonycsernyei iskola támogatását, Mihucz Tibor tanár úr felkészítését. (Bővebben lásd evangelikus.hu)

Társadalmi munka a brezovai evangélikus kegyeleti parkban

A munka során a feljáratot kaszáltuk, a ki-gödrösödött feljártot egyengettük el, valamint néhány veszélyes fát távolítottunk el a sírok közeléből. Parkolót is sikerült kialakítani. Köszönjük Dreska József testvérünk gépi munkáját, amely hatalmas segítségnek bizonyult. Köszönjük továbbá a presbiterek és önkéntes segítőink munkáját, amellyel több köbméter fát sikerült betermelni. *Képeket lásd: facebook Bakonycsernyei Evangélikusok;*

Kertész leszek

A Magyar Tudományos Akadémia Szocio-

lógiai Társasága „Kertész leszek” címmel előadássorozatot szervezett az ökotudatos közösségek életéről.

Ennek keretében Dr. Béres Tamás az Evangélikus Hittudományi Egyetem tan-székvezető tanára tartott előadást A vallás szerepe az ökoközösségek életében címmel. Az előadást követően Szarka István esperest hallgatták meg „**Környezeti szemlélet és stratégia a Bakonycsernyei Evangélikus Gyülekezetben**” címmel. A hallottakról aktív párbeszéd alakult ki, amely tovább erősítette hit és természet kapcsolatát és a környezetünkkel való felelős gondolkodást. Az előadásokat a Pax Televízió is rögzítette. (Bővebben lásd: evangelikus.hu)

Faültetés

Jókai Mór ültess fát című, versének biztatására csatlakozott presbitériumunk Bakonycsernye Község Képviselőtestülete felhívásához, amikor elültette az Iznai hegyre vezető hársfasorban saját fáját. Szeretnénk köszönetet mondani Boros Mihály testvérünknek, aki vállalta a csemete szakszerű elhelyezését.

Szarka István

Márai Sándor: Halotti beszéd,

Látjátok, feleim, szem' tekkel mik vagyunk
 Por és hamu vagyunk
 Emlékeink szétesnek, mint a régi szövetek.
 Össze tudod még rakni a Margitszigetet? ...
 Már minden csak dirib-darab, szilánk, avitt kacat
 A halottnak szakállá nőtt, a neved számadat
 Nyelvünk is foszlik, szakadoz és a drága szavak
 Elporlanak, elszáradnak a szápadlat alatt
 A „pillangó”, a „gyöngy”, a „szív” - már nem az, ami volt
 Amikor a költő még egy család nyelvén dalolt
 És megértették, ahogy a dajkaéneket
 A szunnyadó, nyűgös gyerek álmában érti meg
 Szívverésünk titkos beszéd, álmunk zsványoké
 A gyereknek T o l d i - t olvasod és azt feleli, o k é
 A pap már spanyolul morogja koporsónk felett:
 „A halál gyötrelmei körülvettek engemet”
 Az ohioi bányában megbicsaklik kezéd
 A csákány koppan és le hull nevedről az ékezet
 A tyrrheni tenger zúgni kezd s hallod Babits szavát
 Krúdy hárfája zengi át az ausztrál éjszakát
 Még szólnak és üzennek ők, mély szellemhangokon
 A tested is emlékezik, mint távoli rokon
 Még felkiáltasz: „Az nem lehet, hogy oly szent akarat ...”
 De már tudod: igen, lehet ... És fejtet a vasat
 Thüringiában. Posta nincs. Nem mernek írni már.
 Minden katonga jeltelen, halottért sírni kár
 A Konzul gumit rág, zabos, törli pápaszemét
 Látnivaló, untatja a sok okmány és pecsét -
 Havi ezret kap és kocsit. A Mistress s a baby
 Fénykép áll az asztalán. Ki volt neki Ady?
 Mi volt egy nép? Mi ezer év? Költészet és zene?
 Arany szava?... Rippli színe? Bartók vad szelleme?
 „Az nem lehet, hogy annyi szív...” Maradj nyugodt. Lehet.
 Nagy hatalmak cserélnek majd hosszú jegyzékeket.
 Te hallgass és figyelj. Tudjad, már él a kis sakál
 Mely afrikai sírodon tíz körmével kapál
 Már sarjad a vadkaktusz is, mely elfedi neved
 A mexikói fejfán, hogy ne is keressenek
 Még azt hiszed, élsz? ... Nem, rossz álom ez is.
 Még hallod a hörgő panaszt: „Testvért testvér elad ...”
 Egy hang aléltan közbeszól: „Ne szóljon ajakad ...”
 S egy másik nyög: „Nehogy ki távol sír e nemzeten ...”
 Még egy hörög: „Megutálni is kénytelen legyen.”
 Hát így. Keep smiling. És ne kérdjed senkitől, m i é r t?
 Vagy: „Rosszabb voltam mint e z e k ? ...” Magyar voltál,
 ezért.
 És ész voltál, litván, román ... Most hallgass és fizess.
 Elmúltak az aztékok is. Majd csak lesz, ami lesz.
 Egyszer kiás egy nagy tudós, mint avar lőfejet
 A radioaktív hamu mindent betemet
 Tűrd, hogy már nem vagy ember i t t, csak szám egy képleten
 Tűrd, hogy az Isten tűri ezt s a vad, tajtékos ég
 Nem küld villámot gyújtani, hasznos a bölcsesség
 Mosolyogj, mikor a pribék kitépi nyelvedet
 Köszöni a koporsóban is, ha van, ki eltemet
 Őrizd eszelősen néhány jelzödet, álmodat
 Ne mukkanj, amikor a b o s s megszámlolja fogad
 Szorongasd még a bugyrodát, rongyait, szegény
 Emlékeid: egy hajfűrtöt, fényképet, költeményt -
 Mert ez maradt. Zsugorin még számbaveheted
 A Mikó-utca gesztenye fát, mind a hetet,
 És Jenő nem adta vissza a Shelley-kötetet
 És már nincs, akinek a hóhér eladja a kötelet
 És elszáradnak idegeink, elapadt vérünk, agyunk
 Látjátok, feleim, szemekkel, mik vagyunk
 Íme, por és hamu vagyunk

Gundel Takács Gábor:

A reformáció közelebb vitt saját magamhoz

Félezer éve fogalmazta meg híres egyházkritikus pontjait Luther Márton, ami később egyházszakadáshoz vezetett. A Reformáció 500 néven indult kampány élére hivatalos egyházi képviselők helyett médiaszemélyiségeket kértek fel, a közmédia műsorvezetőjével így nagyköveti minőségében beszélgettünk.

– A közszereplők, médiaszemélyiségek egy része jellemzően féltve őrzi magánélete részleteit. A keresztény identitás felvállalása egyfajta valóságos coming out részedről?

– Nem érzem ezt a nagyköveti szerepvállalást klasszikus coming outnak. Nem azt mondom, hogy a reformáció az egyedüli jó út, s azt népszerűsíttem tévéként. Nem. Azt képviselem ebben a kampányban is, hogy mindenkinek a saját útját érdemes járnia, amelynek során eljönnek majd fordulatok. Emlékszem, katona voltam, amikor egy vallásos barátom gyakran hívott, bátorított a kereszténység megélésére. De én akkor még nem álltam erre készen, később, jóval a katonaság után lettem nyitott Isten felé. Nem szeretnék hittérítő lenni. Arra szeretnék rámutatni, hogy a gondolkodás segíthet továbblépni, s felhívom a figyelmet a reformációra, mint ennek kapcsán egy erős impulzusra. Ennyi. Itt a vége az én üzenetemnek, amit mindenki továbbgondolhat. Bevallom, rengeteg meghívást kaptam református gyülekezetektől és közösségektől az elmúlt időszakban, amelyek jó részét lemondtam. Nem csupán sűrű elfoglaltságaim miatt, hanem azért is, mert nem vagyok pap, tiszteletes, nem akarok prédikálni, nem is vagyok rá alkalmas és felavatott. Nekem is van egy utam, amelyen járok, amelyen valahol tartok. Folyamatosan gondolkodom, hogy mit keresek itt, a Földön. A kampány lényege részéről, ismétlem: tessék gondolkodni! Ha azonban valami igazán személyeset is hozzátehetek, elárulom, hogy családiról római katolikusként nevelkedtem. Később a gondolkodás, maga a reformáció közelebb vitt saját magamhoz, egyszerűen benne van az én életem is ebben a történetben.

– Ez a különleges emlékévként alapvetően ünnepnek tűnik, ám egyfajta keserűség is társul hozzá. A reformáció ugyanis egyházszakadást hozott, amely a mai napig érezteti fájó valóságát. Hogy látod, helyre lehet hozni, ami 500 éve elromlott?

– Abszolút! Azért is hiszek ebben, mert meggyőződésem, hogy a szakadást a külsőségek okozták. És ezt nem csupán a kereszténységre, hanem minden vallásra igaznak érzem. Életem első olimpiai közvetítése jut eszembe, amikor ott ültem a lelátón, és ahogy körülnéztem, láttam, hogy ott van körülöttem az egész világ. Minden nemzet, világnézet képviseltette magát, és látható volt, hogy végül is mindenki ugyanazt akarja: békeséget, szeretetet és mosolyt. A viszálykodást általában a politika hozza az életünkbe. Minden vallás kulcsszava a szeretet. A templomok díszítésének mikéntje, a rituálék, a formák másodlagosak, a szeretet a lényeg. Kérdés, hogy az egység mikor valósulhat meg, van-e rá esély földi életünk során. Rajtunk, embereken, egyházakon, vallásokon múlik, hogy nyúzzuk-e még egymást egy darabig, de előbb-utóbb úgyis találkozunk. Ha máskor nem, hát odaát. Biztos vagyok benne, hogy például a muszlimok is minden éjjel békésen akarnak lefeküdni. Talán idealisztikusnak hangzik, amit elmondtam, de hiszek benne, hogy erre felé tartunk.

Beszélgetőtárs: Gégény István (A cikk eredeti változata a [Magyar Nemzet Magazin](#) október 8-án megjelent lapszámában olvasható.)

ÁLLANDÓ ALKALMAINK

Istentisztelet:

Minden vasárnap Súron 9.00, Bakonycsernyén 10.30. Nagyvelegen 11.00.
Minden hónap első vasárnapján, úrvacsora Bakonycsernyén, Súron.

Családi istentiszteletek:

Minden hónap harmadik vasárnapján és a hirdetett időpontokban.

Szórvány istentisztelet:

Minden hónap első vasárnapján: Bodajkon 15.00 Úrvacsora nagyünnepek első napján

Bibliaórák:

Bakonycsernye: Kedden a Béke-telepen 15.00, csütörtökön a Lelkeszi Hivatalban 16.00,

Súr: szerda 17.00

Énekkari próbák:

Örömhír kórus szerdán 18.00

Konfirmációs oktatás:

Bakonycsernye Péntek: 16:00 Súr: 17:00

Ifi óra:

Bakonycsernye Péntek: 17:30

Férfikör:

Minden hónap harmadik vasárnapján 15.00

Ünnepi alkalmak Bakonycsernyén	
Időpont	Helyszín
10.31. 10.30	Reformációi istentisztelet 10.30
11.01. 11.00	Halottak napi Istentisztelet a véhonyi temetőben
11.01. 14.00	Halottak napi Istentisztelet a köztemetőben

A Reformáció 500.
jubileumi évének nyitó rendezvénye Bakonycsernyén

az újszínház művészeinek
vendégszereplésével.

ÁRVA BETHLEN KATA
történelmi játék

Helyszín:
evangélikus templom
Bakonycsernye Dózsa u. 1.
időpont: 2016. november 05.
15.00 óra

A belépés díjtalan.
Közönségtalálkozó a darab szerzőjével:
Kocsis Istvánnal

Árva Bethlen Kata élete a példa arra, hogy az
emberi értékek vállalása nem csak hogy lehetséges
egy életben át, hanem olyan megtisztulást is ad, amely
életet adhat mindenféle em. ber. tevékenységnek."
UJSZINHÁZ@UJSZINHÁZ.HU

Médiatámogató:
Mór Városi Televízió Nonprofit Kft.

ÁRVA BETHLEN KATA
írta: KÓCSIS ISTVÁN
rendezte: POZSGAI ZSOLT

**"Kökényessy Ági Bethlen Katájáról csak a legnagyobb elismerés
hangján lehet szólni!"**
Petővári Ágnes színikritikus

Támogatónk:

**Reformáció
Emlékbizottság**

ANYAKÖNYVI HÍREK

A KERESZTSÉG SZENTSÉGÉBEN RÉSZESÜLT

Bakonycsernyén:

- ✚ Salánki Zsolt Tamás - Salánki Tamás és Sipos Ivett
- ✚ Winkler Dominik Tamás - Winkler Tamás és Madácsi Eszter
- ✚ Horváth Délia Zselyke - Horváth Mihály és Horváth Andrea
- ✚ Horváth Szofia Zorka - Horváth Mihály és Horváth Andrea
- ✚ Szabó Márk - Szabó János és Horváth Hajnalka
- ✚ Szabó Natália - Dr. Szabó Zoltán és Horváth Orsolya
- ✚ Csepregi László Milán (felnőtt)
- ✚ Polák Krisztina (felnőtt)
- ✚ Kaviczki Zsolt - Kaviczki Norbert és Oravecz Erika
- ✚ Borsosné Bauer Tünde (felnőtt)
- ✚ Lits Leila - Lits Ferenc és László Enikő
- ✚ Lits Ferenc Dominik - Lits Ferenc és László Enikő
- ✚ Dezső Tímea - Dezső Zoltán és Hullán Szandra
- ✚ Csanády Lóránt Frigyes - Csanády József Frigyes és Szabó Adrienn
- ✚ Rapali Zsolt - Rapali Péter és Átó Renáta
- ✚ Mihályfi Donát Lóránt - Mihályfi Gergő és Szentesi Nikolett
- ✚ Andrejka Léna - Andrejka Tamás és Andrejka Valéria
- ✚ Tolinger Titanilla - Tolinger Balázs és Horváth Renáta
- ✚ Kerecsi Zoé Tamara - Kerecsi Tamás és Pauer Anita
- ✚ Szabó Patrik Márk - Szabó József és Komenda Adrienn
- ✚ Szamosfalvi Zsolt - Szamosfalvi János és Siklósi Zsuzsanna
- ✚ Kovács Elizabet - Kovács Tamás és Szokos Vivien
- ✚ Nagy Máté - Sulák Krisztina és Nagy István.
- ✚ Lőrinc Gergő - Lőrinc Attila és Hanzli Judit
- ✚ Nádvári Gergő - Nádvári Roland és Kalincsa Márta
- ✚ Nemesházi Imre - Nemesházi Imre Wachtler Cecília gyermeke.

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK

- ✚ Piller Bálint és Zsidó Zsófia Aletta
- ✚ Borsos István és Bauer Tünde
- ✚ Kadlecik Péter és Takács Flóra (Veszprémben)
- ✚ Schleicher Áron és Szenté Virág
- ✚ Kovács Tamás és Szenté Andrea
- ✚ Moór Mihály és Benis Judit
- ✚ Dr. Egyed Zsolt és Dr. Páricsi Orsolya (Felcsút)
- ✚ Orbán András és Szűcs Hajnalka

A FELTÁMADÁS REMÉNYSGÉBEN KISÉRTÜK UTOLSÓ FÖLDI ÚTJÁRA

Bakonycsernyén:

- ✚ Szabó Zoltán 67
- ✚ Szabó Jánosné 84
- ✚ Karakai Lajosné 80
- ✚ Boros János 69
- ✚ Takács Julianna 41
- ✚ Dénes István 72
- ✚ Szentesi István 78
- ✚ Szvitek István Tibor 63
- ✚ Csédes József 79
- ✚ Soproni István 86
- ✚ Kadlecik Mihályné 87
- ✚ Misik István 70
- ✚ Szloboda Mihály 79
- ✚ Kadlecik Mihály 72
- ✚ Kuti János 64
- ✚ Tarjáni Ilona 57
- ✚ Hanzli László testvérünket 64 éves korában

Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg, mert megnyugosznak fáradozásaikból, és cselekedeteik követik őket

A Bakonycsernyei Evangélikus Egyházközség
kiadványa

Bakonycsernye Dózsa Gy. u. 1
Tel/Fax: 22-592-000

Mobil: 06-20-9815923; 06-20-770 3008

Email: istvan.szarka@lutheran.hu

Felelős kiadó: Szarka István esperes

Számlátépes szerkesztés: Cserey Sándor

Email: cserey@freemail.hu

Web cím: <http://bakonycsernye.lutheran.hu>